

BOEKBESPREKING

P. BURSCHER & E. RÖHRIG, Unkrautbekämpfung in der Forstwirtschaft. Die wichtigsten Unkräuter und neue Wege zu ihrer Bekämpfung. Ein Leitfaden für die Praxis. Paul Parey, Hamburg, Berlin, 1960; 92 blz. Prijs D.M. 9.80.

Het is een goede gedachte van de schrijvers geweest om, niettegenstaande het nog lopende onderzoek, de huidige kennis omtrent de chemische onkruidbestrijding in de bosbouw in een publikatie samen te vatten. Hieraan bestaat een grote behoefte. In de laatste tientallen jaren zijn de cultuurkosten in de bosbouw, waarvan de kosten van de onkruidbestrijding een grote plaats innemen, voortdurend gestegen. Het gebruik van chemische middelen maakt het mogelijk om op deze kosten in veel gevallen min of meer aanzienlijk te besparen.

Omdat een bos een levensgemeenschap is, waarin bezwaarlijk van onkruiden kan worden gesproken, wordt een omschrijving van het begrip onkruid gegeven. De schrijvers refereren daarbij aan RADEMACHER, die planten, welke ongewenst op de cultuurterreinen groeien en daar meer schade dan nut veroorzaken, als onkruid betitelt. Deze definitie houdt in dat een plant in het ene geval wel, in het andere geval geen onkruid is.

In hoofdstuk I worden de belangrijkste onkruiden waarmee de bosbouwer in de boscultuur en in de kwekerij te maken heeft, behandeld naar voorkomen, uitbreiding, kenmerken, ecologie en bestrijdingsmethoden.

De chemische preparaten die in de bosbouw – zowel op de cultuurvlakte als in de kwekerij – een toepassing vinden, worden besproken in hoofdstuk II. Van de middelen op groeistofbasis bieden de 2, 4, 5-T esters voor de bosbouw, vooral voor de bestrijding van opslag van loofhout, de meeste perspectieven. Deze esters worden door een bladbespuiting in de plant gebracht. Als meest werkzame tijdstip van behandeling wordt genoemd de periode van de grootste groeikracht van de te bestrijden plant, hoewel in ons land is vastgesteld, dat de opname door en het transport in de plant, alsmede de dodende werking het grootst is aan het einde van het groeiseizoen, te weten augustus en september. De ongevoeligheid van naaldhout in laatstgenoemde periode en dus de mogelijkheid van chemische bestrijding van loofhoutopslag in naaldhoutculturen wordt door de schrijvers naar voren gebracht. Behalve door bladbespuiting kan het loofhout ook worden gedood door het behandelen van de stamvoet met een 3% oplossing van 2, 4, 5-T ester in petroleum of dieselolie. De schrijvers menen dat het tijdstip van deze behandeling er niet zo veel toe doet, hetgeen echter betwijfeld moet worden. Er zijn wel aanwijzingen dat een winterbehandeling het gunstigste is.

Een preparaat dat vooral voor de bestrijding van grassen wordt toegepast is dalapon. De schrijvers bevelen een toepassing aan op het tijdstip van de grootste groei van het gras. Dalapon kan dan alleen op kaalkapterreinen worden toegepast omdat de cultuurgewassen worden beschadigd. Het grootste effect – dat betekent de laagste dosering – ligt volgens referent echter bij een toepassing op het tijdstip van het begin van de wortelactiviteit van het gras, dus eind maart. Op dat tijdstip kan voor de bestrijding van de meeste grassen met een hoeveelheid van 5 tot 10 kg dalapon worden volstaan, waarvoor – ook op dat tijdstip – de meeste houtsoorten niet gevoelig zijn. Bestrijding van grassen in culturen is daardoor zeer goed mogelijk.

Behalve de beide bovengenoemde voor de boscultuur belangrijke preparaten dalapon en 2, 4, 5-T esters worden nog amino-triazol, trichloor-acetaat en chlooraat behandeld. Deze zijn van minder belang. Voor de toepassing in de kwekerij worden beschrijvingen gegeven van minerale oliën, simazin, neburon, HS 55 en carbamaten.

In hoofdstuk III wordt de methodiek van de chemische onkruidbestrijding beschreven. Tenslotte geven de schrijvers een tabellarisch overzicht van de formules, de oplosbaarheid in water, de letale doses en de handelsmerken.

Niettegenstaande enkele onvolkomenheden, die het gevolg zijn van de snelle ontwikkeling van het onderzoek van de chemische onkruidbestrijding, en die derhalve niet zijn te voorkomen, wordt iedere bosbouwer en geïnteresseerde in onkruidbestrijding dit werk ten zeerste aanbevolen.

C. P. VAN GOOR.